

vanému krajinskému soudu odkázaných, jde předse podle předpisu, dne 3. listopadu 1849 ode Mne schváleného.

§. 11.

Každý věřitel má žalobu svou podati a provésti proti řediteli Causarum regalium, jakožto zástupci pokladu státního.

§. 12.

Jestliže by z opovědi ve lhůtě ediktální podaných vycházelo, že by pohledanosti věřitelů majetnost odsouzcenců převyšovati mohly, má komise likvidační toho vůli, nepouštějíc se v likvidaci pohledanosti opověděných, žádati prostředkem ředitele Causarum regalium, aby se podle toho, jak to zákonem konkursním od roku 1840 předeepsáno, vyhlásil konkurs.

§. 13.

V případě tomto zanechává se ale i fiskusovi, aby pohledanostem svým, ježto vycházejí z důvodů zastoupení veřejných fondů, pokladnic, nebo z důvodů práva soukromého, zjednal ve lhůtě konkursní proti konkursní podstatě průchod.

§. 14.

V případě, že by se konkurs počal, bude delegované v §. 9. oddělení soudu krajinského příslušným úřadem konkursním.

§. 15.

Zastupování podstaty konkursní zůstává se, pokud při ní není činiti o likvidaci pohledanosti pokladu státního, vždy řediteli Causarum regalium, a to prostředkem fiskala ředitelského, ježž on ustanoví; správa majetnosti zůstává se výhradně úřadu komornímu, a věřitelové mají se, co se týče vedení správy a užitků ze statků až do prodání jich, spokojiti se závěrkou účtů, kterouž jim úřad komorní sdělí. Jen tehda, když to schválí ministerium financí, může se ředitel Causarum regalium vzdáti zastoupení podstaty, a správa majetnosti může se svěřiti věřitelům, v kterémžto případě šetřiti jest předpisů, v řádu konkursním o tom daných.

§. 16.

Od delegovaného oddělení soudu krajinského v Pešti jde odvolání zákonní, at počal konkurs čili nic, vždy k oddělení tamního distriktního vrchního soudu. I toto oddělení bude složeno podle pravidla, daného v §. 9.

§. 17.

Od delegovaného oddělení Peštanského distriktního vrchního soudu jde zákonní, podle schváleného zřízení soudního dovolené odvolání k nejvyššímu a zrušovacímu soudu.